

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: L. Mitrofan)
Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Panov, M. Anton, L. Pruteanu)

DECIZIE

23 august 2023

mun. Chișinău

Completul de judecată lărgit al Curții Supreme de Justiție,
în următoarea componență :
Președintele ședinței, judecător – Tamara Chișca-Doneva,
judecători – Viorica Puica, Oxana Parfeni, Aliona Donos, Ion Malanciuc

examinând recursul declarat de Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr, reprezentați de avocatul Beruceașvili Andrei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr împotriva Ministerului Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la constatarea încălcării drepturilor care au dus la discriminarea condamnaților, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2022, prin care a fost admis apelul declarat de avocatul Beruceașvili Andrei, în interesul apelanților Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr, casată hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru, din 18 aprilie 2022 și s-a pronunțat o decizie, prin care cererea de chemare în judecată a fost scoasă de pe rol,

c o n s t a t ă :

La 11 martie 2021, avocatul Beruceașvili Andrei, acționând în interesele lui Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolai, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigori, Chisacov Alexandru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor prin care a solicitat constatarea încălcărilor drepturilor reclamantilor de către pârâți garantate de legislația națională și internațională art. 16 și 28 din Constituția RM și art. 1, 8,14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, care a dus la discriminare indirectă și multiplă pe criteriile loc de trai și durată a detenției în realizarea vieții private și de familie manifestat prin, punerea în executate a sentințelor de condamnare contrare art. 72 alin.(4) Cod Penal, art.196 alin.(2), art.199 alin.(2) CE RM, și pct. 961 SEPC, încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul fiecărui reclamant în parte a prejudiciului moral suportat a

câte 150.000 lei, încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul fiecărui reclamant în parte a cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor de achitare a serviciilor juridice.

În motivarea au invocat că, Ministerul Justiției și Administrația Națională a Penitenciarelor pe întregul termen aflării reclamanților în detenție a încălcat și încalcă în continuu drepturile garantate de art. 1, 16, 28 din Constituția RM cum și art. 1, 8 și 14 din Convenția (CEDO).

Faptele de încălcare a drepturilor reclamanților constau în discriminare indirectă și multiplă pe criteriile locului de trai și durată a detenției în realizarea vieții private și de familie constatate de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, prin Decizia nr.32/20 din 17 iulie 2020.

Reclamanții au susținut că, fiind condamnați la detenție pe viață pentru infracțiuni excepțional de grave, conform normelor de drept prevăzute la alin. (4) art.72 Codul Penal al RM și sentințelor de condamnare, le-a fost stabilită ispășirea pedepsei în penitenciare de tip închis.

După rămânerea definitivă a sentințelor de condamnare, conform art.196 alin. (2), art.199 alin. (2) Codul de Executare, pct.961 al Statutul Executării Pedepsei al Condamnaților (în continuu SEPC), „condamnații urmează să fie repartizați într-un Penitenciar dislocat mai aproape de localitate a Reședinței de Domiciliu conform tipului de penitenciar stabilit de instanța de Judecată.

Contrar acestor norme de drept, reclamanții au fost transferați într-un izolator de Urmărire Penală nr.17 Rezina, unde execută pedeapsa până la moment.

Acest fapt este contrar sentinței de condamnare și a normelor de drept prevăzute de legislația în vigoare menționate supra, ceea ce încălcă drepturile fundamentale ale reclamanților garantate de legislația națională și internațională.

În anul 2005 Ministerul Justiției a stabilit care penitenciare din țară sunt de tip închis, astfel conform ordinului nr.327 din 18 august 2005, penitenciarele de tip închis sânt: Penitenciarul nr. 1-Taraclia; Penitenciarul nr.3-Leova; Penitenciarul nr.6-Soroca; Penitenciarul nr.9- Pruncul și Penitenciarul nr.15-Cricova, în aceste penitenciare urma să fie repartizați reclamanții luând în considerație care penitenciare sunt dislocate mai aproape de Domiciliul fiecărui condamnat în parte sau un alt penitenciar indicat de condamnat.

Prin răspunsul nr. 7/G-3004/10 din 05 august 2010, Ministerul Justiției a comunicat că, după intrarea în vigoare a sentinței, deținuții urmează a fi repartizați pentru ispășirea pedepsei în instituțiile Penitenciare dislocate în apropierea domiciliului, conform tipului stabilit de Instanța de Judecată, însă acest drept legislativ până în prezent nu este respectat.

Reclamanții au reiterat că au adresat solicitări către pârâți pentru a fi transferați în penitenciarele de tip închis - dislocate în apropierea domiciliului lor, însă solicitările au fost respinse.

La 05 mai 2014, Ministerul Justiției a adoptat ordinul nr. 215 privind stabilirea tipurilor de Penitenciare și sectoarelor de detenție create în cadrul acestora, prin care penitenciarele de tip închis au rămas aceleași fără modificări, însă drepturile reclamanților, în continuu sunt încălcate prin faptul că pârâții susțin în răspunsurile sale că pedeapsa detenție pe viață se execută numai în Penitenciarul nr.17 Rezina, care are Statut de Izolator de Urmărire Penală.

La 15 mai 2018, Ministerul Justiției a adoptat ordinul nr. 339 privind stabilirea tipurilor de Penitenciare și sectoarelor de detenție create în cadrul acestora. Pârâții, continuă să susțină că condamnații la detenție pe viață pot fi deținuți pentru executarea pedepsei numai în Izolatorul de Urmărire Penală nr.17 Rezina, unde este creat un sector de tip închis, poziție care este contrară normelor de drept menționate anterior și sentințelor de condamnare, care prevăd că condamnații la detenție pe viață trebuie să-și execute pedeapsa numai în penitenciarele de tip închis, dislocate cu cât mai aproape de locul de trai și al reședinței de domiciliului.

Reclamanții au invocat că, prin acțiunile ilegale a pârâților, s-a comis un amestec din partea acestora la punerea în executare a sentințelor de condamnare, prin faptul că reclamanții nu sunt repartizați în penitenciarele de tip închis dislocate în apropierea domiciliului, dar sunt deținuți într-un Izolator de Urmărire Penală dislocat la o distanță îndepărtată de domiciliile lor.

La 11 februarie 2020, Badicico Petru a Sesizat Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității.

Examinând sesizarea la 17 iulie 2020, Consiliul a decis că faptele constatate reprezintă discriminare indirectă și multiplă pe criteriile loc de trai și durată a detenției în realizarea vieții private și de familie.

În vederea remedierii situației constatate, Consiliul recomandă Ministerului Justiției ca împreună cu Administrația Națională a Penitenciarelor RM să elaboreze o strategie de organizare a sectoarelor specializate pentru deținerea condamnaților la detenție pe viață în cel puțin 4 penitenciare repartizare zonal, inclusiv unul în zona transnistreană și să asigure transferul condamnaților la detenție de viață din P-1 7 Rezina în Penitenciarele care vor fi cel mai aproape de localitatea de domiciliu sau altă localitate indicată de condamnat, asigurând integrarea deținuților condamnați la viață în populația închisorii generale.

Astfel, în temeiul deciziei Consiliului din 07 iulie 2020, au solicitat Ministerului Justiției întreruperea formelor de discriminare și întru respectare deplină a drepturilor fundamentale, să fie transferați într-un Penitenciar de tip închis conform sentinței de condamnare.

Ministerul Justiției nu a examinat cererile reclamanților, dar le-a remis pentru examinare în adresa Administrația Națională a Penitenciarelor, care prin răspunsul dat nu s-a expus asupra nici unui punct din conținutul cererilor reclamanților, susținând că Izolatorul de Urmărire Penală nr.17 Rezina este unicul penitenciar pentru condamnații de la detenție pe viață, fără ca să facă trimitere la careva normă de drept.

Reclamanții au susținut că sunt din diferite regiuni ale țării, precum ar fi: Chișinău, Cahul, Vulcănești, Strășeni, Hîncești, Ialoveni, Soroca, etc.

Distanța dintre locul de reședință și Izolatorul de Urmărire Penal nr.17 Rezina în care sunt impuși contrar legii să ispășească pedeapsa, este foarte mare. Din acest motiv nu pot în mod regulat să întrețină legătura cu rudele, ceea ce duce la întreruperea a multor relațiilor familiare.

Iar drepturile acestora de a nu fi discriminați pe criteriile loc de trai și durată a detenției în realizarea vieții private și de familie au fost constatate de către Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, în cauza nr.32/20 din 17 iulie 2020.

La 13 aprilie 2022, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău din 18 aprilie 2022, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Beruceașvili Andrei, în interesul reclamanților Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolai, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigori, Chisacov Alexandru, împotriva Ministerului Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la constatarea încălcării drepturilor care au dus la discriminarea condamnaților, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 27 aprilie 2022, avocatul Andrei Beruceașvili, în interesul apelanților Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr, a declarat apel nemotivat solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2022, și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 20 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Baurciulu Nicolae a depus cerere de apel motivată.

La 20 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, apelantul Cetca Veaceslav a depus cerere de apel motivată.

La 20 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Enochian Stepan a depus cerere de apel motivată.

La 21 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Chisacov Alexandr a depus cerere de apel motivată.

La 21 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Irofti Grigorii a depus cerere de apel motivată.

La 21 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Soloviov Igor a depus cerere de apel motivată.

La 25 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Badicico Petru a depus cerere de apel motivată.

La 25 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Draguțan Veaceslav a depus cerere de apel motivată.

La 26 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Ivanoglo Vadim a depus cerere de apel motivată.

La 31 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, avocatul Andrei Beruceașvili, în interesul apelanților Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr, a depus cerere de apel motivată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2022, s-a admis apelul declarat de către avocatul Andrei Beruceașvili, în interesul apelanților Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 18 aprilie 2022 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

S-a încetat procesul la acțiunea depusă de avocatul Andrei Beruceașvili, în interesul reclamanților Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii,

Chisacov Alexandr, către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la constatarea încălcării drepturilor care au dus la discriminarea condamnaților, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, pe motivul că cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

La 06 octombrie 2023, Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Solovioiv Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr, reprezentați de avocatul Beruceașvili Andrei, au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2022, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Ca temei de drept recurentul au indicat prevederile art. 432 alin.2) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul recurenților a invocat netemeinicia deciziei instanței de apel din perspectiva modului greșit de determinare a legii aplicabile speței.

Sub acest aspect, a reiterat aplicarea greșită a dispozițiilor art.469 din Codul de procedura penală, în sensul încetării procesului civil.

A indicat că, recurenții au depus în instanța de judecată o acțiune în temeiul art.5 lit. d), art. 18 alin. 1 lit. a) și d) din Legea Nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, iar prin soluția emisă instanța de apel a încălcat prevederile art. 13 și art. 14 CEDO.

Totodată, instanța a încălcat și dreptul recurenților la acces liber la justiție, prin indicarea în dispozitivul deciziei a mențiunii precum că, nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleși temeiuri participanților la proces.

Prin mențiunea dată instanța de apel a decis deja că nimeni nu va putea să beneficieze de repararea prejudiciului în baza Deciziei a Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 17 iulie 2020 pe cauza nr.32/20.

O astfel de atitudine a instanței de apel față drepturile încălcate a recurenților denotă că instanța de judecată nu a fost liberă și independentă la pronunțarea deciziei.

Recurenții sunt discriminați, iar prin decizia emisă instanța de apel nu oferă recurenților posibilitate de apărare reală a drepturilor încălcate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului:

Potrivit art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În speță, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 octombrie 2022.

Conform informației de la fila dosarului 229, Vol. III instanța de apel a comunicat părților decizia motivată la 22 decembrie 2022, respectiv, cererea de recurs declarată la 06 februarie 2023, este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În corespundere cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 09 august 2023, recursul declarat Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr, reprezentați de avocatul Beruceașvili Andrei, s-a considerat admisibil.

În condițiile art. 441 și art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În acord cu art. 444 Cod de procedură civilă, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele invocate în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Analizând materialele dosarului, instanța de recurs retine următoarele:

Din actele cauzei civile s-a stabilit că, Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolai, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigori, Chisacov Alexandru au depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor prin care au solicitat constatarea încălcărilor drepturilor reclamantilor de către pârâți garantate de legislația națională și internațională art. 16 și 28 din Constituția RM și art. 1, 8, 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul fiecărui reclamant în parte a prejudiciului moral.

În urma examinării cauzei, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin hotărârea pronunțată la 18 aprilie 2022, a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 06 octombrie 2022, a încetat procesul la acțiunea depusă de Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la constatarea încălcării drepturilor care au dus la discriminarea condamnaților, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, pe motiv că cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

Completul de judecată reține că constatarea instanței de apel precum că acțiunea înaintată de Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr urmează a fi încetată în temeiul art. 265 lit. a) din Codul de procedură civilă, care prevede că instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă, este greșită.

Conform art.5 alin. (1) din Codul de procedură civilă orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

La caz, reclamanții avânt la bază decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 17 iulie 2022, prin care s-a decis că faptele constatate reprezintă discriminare indirectă și multiplă pe criteriile loc de trai și durată a detenției în realizarea vieții private și de familie, au înaintat în instanța de judecată o acțiune solicitând constatarea încălcărilor drepturilor reclamanților de către pârâți garantate de legislația națională și internațională art. 16 și 28 din Constituția RM și art. 1, 8,14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul fiecărui reclamant în parte a prejudiciului moral.

Din conținutul cererii se deduce clar că reclamanții au depus acțiunea în temeiul art. 5 lit. d) al Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, care prevede că, discriminarea poate fi eliminată prin repararea prejudiciului material și moral cauzat ca urmare a actului de discriminare.

De asemenea, în virtutea art. 18 alin. (1) lit. a) și d) al Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, orice persoană care se consideră victimă a discriminării are dreptul să înainteze o acțiune în instanța de judecată și să solicite repararea prejudiciului material și moral ce i-a fost cauzat, precum și recuperarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, în speță, reclamanții considerând că ispășirea pedepselor stabilite prin sentințele de condamnare la detenție pe viață, în penitenciarul Nr.17 Rezina, constituie o discriminare pe criteriile loc de trai și durată a detenției în realizarea vieții private și de familie, au înaintat în instanța de judecată o acțiune în temeiul Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității și a art. 1, 8,14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Respectiv, prezenta acțiune civilă, nu este o acțiune încadrată în prevederile Codul de procedură penală și Codul de executare, constatarea instanței de apel fiind eronată.

Or, încetarea procesul civil din motiv că cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă, în speță, constituie o limitare a accesului liber la justiție.

Sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

În conformitate cu art. 373 alin. (2) din Codul de procedură civilă în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Prin urmare, constatând că prin modul de soluționare a cauzei a avut loc o îngrădire a dreptului de acces la justiție și că instanța de apel a soluționat procesul fără a intra în cercetarea fondului, Completul de judecată menționează că, soluția adoptată de instanța de apel prin decizia contestată nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 CEDO, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

Așadar, pentru evitarea încălcării dreptului recurenților la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din CEDO, se impune casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2022.

În consecință, pentru motivele expuse, reținând netemeinicia deciziei instanței de apel, în temeiul dispozițiilor art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza în instanța de apel pentru judecare în fond.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolae, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigorii, Chisacov Alexandr, reprezentați de avocatul Beruceașvili Andrei.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2022, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Badicico Petru, Draguțan Veaceslav, Baurciulu Nicolai, Soloviov Igor, Ivanoglo Vadim, Cetca Veaceslav, Enochian Stepan, Irofti Grigori, Chisacov Alexandru împotriva Ministerului Justiției și Administrației Naționale a Penitenciarelor prin care au solicitat constatarea încălcărilor drepturilor reclamantilor de către pârâți, garantate de legislația națională și internațională în baza art. 16 și 28 din Constituția RM și art. 1, 8,14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul fiecărui reclamant în parte a prejudiciului moral, și se trimite cauza civilă spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Viorica Puica

Oxana Parfeni

Aliona Donos

Ion Malanciuc